

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ที่ ๑๙๗/๒๕๖๐

ศาลจังหวัดกระบี่

ศาลปกครองนครศรีธรรมราช

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

โจทก์เป็นเอกชนยื่นฟ้องจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็น
เอกชน อ้างว่า โจทก์มีสิทธิครอบครองที่ดิน น.ส.๓ ก. เลขที่ ๑๓๕๒ เนื้อที่ ๑ งาน ๑๕ ตารางวา
ต่อมาจำเลยที่ ๒ เจ้าของที่ดิน น.ส.๓ ก. เลขที่ ๑๓๕๓ ยื่นคำขอออกโฉนดที่ดิน และนำชี้แนวเขต
ที่ดินรुक้าเข้ามาในที่ดินของโจทก์ เนื้อที่ ๒๐.๙ ตารางวา โจทก์คัดค้านการชี้แนวเขตแล้ว แต่จำเลย
ที่ ๑ ซึ่งรักษาราชการในตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดกระบี่ มีคำสั่งว่า จำเลยที่ ๒ เป็นผู้มีสิทธิ
ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดิน จึงออกโฉนดที่ดินให้แก่จำเลยที่ ๒ คำสั่งของจำเลยที่ ๑ ไม่ชอบ
ด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ที่ดิน ๒๐.๙ ตารางวา เป็นที่ดินของโจทก์
เพิกถอนคำสั่งของจำเลยที่ ๑ และให้ออกโฉนดที่ดิน น.ส.๓ ก เลขที่ ๑๓๕๒ เนื้อที่ ๑ งาน ๑๕
ตารางวา ให้แก่โจทก์ จำเลยที่ ๑ ให้การว่า ที่ดินพิพาทจำเลยที่ ๒ เป็นบุคคลผู้มีชื่อในทะเบียนเป็น
ผู้มีสิทธิครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทจึงเป็นผู้มีสิทธิครอบครอง จึงเห็นควรออกโฉนด
ที่ดินให้แก่จำเลยที่ ๒ ไม่มีเหตุให้เพิกถอนคำสั่งของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๒ ให้การและฟ้องแย้งว่า
ที่ดินพิพาทเนื้อที่ ๒๐.๙ ตารางวา เป็นที่ดินของจำเลยที่ ๒ และให้โจทก์รื้อถอนลวดหนามออกไป
จากที่ดินของจำเลยที่ ๒ เห็นว่า แม้โจทก์จะมีคำขอให้เพิกถอนคำสั่งของจำเลยที่ ๑ ซึ่งโจทก์อ้างว่า
ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ตาม แต่ศาลจำเป็นต้องพิจารณาให้ได้ความ เสียก่อนว่าที่ดินพิพาทเนื้อที่
๒๐.๙ ตารางวา เป็นที่ดินที่โจทก์หรือจำเลยที่ ๒ เป็นผู้มีสิทธิครอบครองเป็นสำคัญแล้วจึงจะ
พิจารณาประเด็นอื่นต่อไป คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณา
พิพากษาของศาลยุติธรรม